

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 8C/19/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413210403
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Šteffel
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8413210403.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom JUDr. Jurajom Šteffelom v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou: JUDr. Andrea Cviková, s. r. o. so sídlom Pribinova 25, P.O.BOX 41, 810 11 Bratislava, proti žalovanému: G. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. R. XXXX/X, XXX XX L., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka: OZ PRÁVNA POMOC SPOTREBITEĽOM so sídlom Sofijská 13, 040 13 Košice, IČO: 422 472 68, o zaplatenie 882,30 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žaloba, ktorou sa žalobca na žalovanom domáhal zaplatenia 882,30 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 19.07.2011 do zaplatenia, **s a z a m i e t a .**

II. Žalovanému **s a** náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

III. Žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 118,52 eur v lehote troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa na žalovanom domáhal zaplatenia sumy 882,30 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 19.07.2011 do zaplatenia a trov konania.

Žalobu odôvodnil tvrdením, podľa ktorého 05.01.2010 uzavrel so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300026975, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 962,62 eur. Žalovaný sa úver zaviazal splatiť s úrokom v 30 mesačných splátkach vo výške 58,82 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v Zmluve.

Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 4, do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. do okamžitej splatnosti úveru napokon zaplatil len sumu 823,48 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškani s úhradou splátky č. 15 o viac ako tri mesiace, žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. okamžitú splatnosť úveru. Žalovaný mal zaplatiť sumu neuhradených splátok vo výške 941,12 eur dňa 19.07.2011. Túto sumu zaplatil len čiastočne vo výške 58,82 eur.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Podaním doručeným konajúcemu súdu vyslovil písomný súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom.

Vedľajší účastník vo vyjadrení z 02.01.2014 namietal proces uzatvárania Zmluvy o revolvingovom úvere z 28.12.2009, ktorý prebiehal takým spôsobom, že žalovaný v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru vyplnil s obchodným zástupcom žalobcu len body 1 až 5 Zmluvy, teda požiadal o poskytnutie

revolvingového úveru a ďalšia časť obsahujúca údaje o schválenom revolvingovom úvere bola dopísaná dodatočne ku dňu 05.01.2010, kedy podpísali predmetnú Zmluvu oprávnení predstavitelia obchodnej spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o, o čom svedčí podpis a pečiatka na Zmluve.

Podľa vedľajšieho účastníka je tak zrejmé, že po preskúmaní žiadosti žalovaného žalobca reagoval doplnením údajov v Zmluve a súčasne vystavením listu, ktorý je označený ako Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8300026975. Aj tento list obsahuje údaje o schválenom úvere, ktoré korešpondujú s údajom uvedeným v bode 6. predmetnej Zmluvy, mimo iného aj RPMN úveru vo výške 66,71 %.

Vyššie uvedený proces uzatvárania zmlúv so spotrebiteľmi a obchodná prax žalobcu vyplýva z dokazovania uskutočneného Okresným súdom Martin vo veci vedenej pod sp. zn. 8C 283/2010 z 12.12.2012.

Z pohľadu vzniku tejto Zmluvy je tak podľa vedľajšieho účastníka nutné rozlišovať jednostranný právny úkon urobený žalovaným za pomoci obchodného zástupcu žalobcu, a to spísanie žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, ktorá obsahovala podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako sú predpokladané vtedy účinným zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení Zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. A následne dňa 05.01.2010 došlo k akceptácii tohto návrhu zo strany spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. vypísaním údajov v bode 6. žiadosti / zmluvy - Údaje o schválenom revolvingovom úvere a vystavením vyššie spomínaného listu z 05.01.2010, ktorý bol následne zaslaný žalovanému.

Žiadosť o poskytnutie úveru, teda bod č. 5. predmetnej žiadosti / zmluvy a akceptácia tohto návrhu zmluvy / žiadosti sa líšia v údajoch o RPMN za úver, keď v žiadosti je uvedená výška RPMN 68,83 % a v časti, z ktorej je zrejmé, že je akceptáciou žiadosti, teda v bode č. 6. je výška RPMN za úver uvedená sumou 66,71 %. Podľa vedľajšieho účastníka je tak zrejmé, že spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. tak v liste 15.07.2010 ako aj na úverovej zmluve, ktorá bola pripojená do súdneho spisu, v časti č. 6. určil inú RPMN, než obsahoval návrh na uzavretie zmluvy alebo inak povedané Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru.

Vzhľadom na obligatórne písomnú formu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo teda podľa vedľajšieho účastníka nutné, aby žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru vyplnená žalobcom bola ohľadne týchto podstatných náležitostí vymenovaných vyššie zhodná s písomným prejavom, ktorým žalobca akceptoval návrh žalovaného na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere.

Návrh žalovaného na uzavretie zmluvy označený ako Žiadosť a akceptácia či už v bode 6. predmetnej Zmluvy alebo v liste z 15.07.2010 sa rozchádzajú vo výške RPMN za poskytnutý úver, keď veriteľ vo svojom akceptačnom prejave určil RPMN inú, čím nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy v časti jej podstatnej náležitosti, a to je údaj o RPMN v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch.

Ako však bolo konštatované vyššie, tzv. prijatie návrhu žalovaného na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere urobené vyššie spomínanými úkonmi žalobcu, teda vyplnením bodu č. 6. Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru a vyhotovením listu a odoslaním listu z 05.10.2010 obsahovalo zmenu v údajoch o RPMN.

Preto takýto písomný prejav, pokiaľ šlo o RPMN, teda ročnú percentuálnu mieru nákladov úveru, je z pohľadu vyššie citovaných zákonných ustanovení nutné považovať za nový návrh v časti, ktorá sa týkala tejto zmeny.

Zo strany spotrebiteľa však nebol urobený žiaden ďalší písomný úkon, z ktorého by nepochybne vyplynulo, že spotrebiteľ RPMN vo výške, ktorá bola určená v prejavoch spoločnosti PROFI CREDIT, s.r.o. z 15.07.2010, akceptoval.

Keďže však Zmluva o spotrebiteľskom úvere je obligatórne písomná, je možné uzavrieť, že spotrebiteľská zmluva nebola platne uzavretá, pokiaľ ide o jej podstatnú náležitosť, a to je údaj o RPMN.

Z uvedeného dôvodu a vzhľadom na uvedené okolnosti je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

V ďalšej časti vyjadrenia vedľajší účastník poukázal na skutočnosť, podľa ktorej podľa bodu 14.1. Zmluvných dojednaní v prípade omeškania Dlužníka (Spoludlužníka 1, Spoludlužníka 2) so splnením akéhokoľvek peňažného záväzku podľa tejto Zmluvy o revolvingovom úvere je veriteľ oprávnený považovať zmluvnú pokutu vo výške 0,2 % z výšky splátky za každý deň omeškania.

Podľa bodu 14.2. v prípade omeškania dlžníka (Spoludlužníka 1, Spoludlužníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti o viac ako 15 dní po termíne splatnosti je veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v článku 14. ods. 14.1. úhradu zmluvnej pokuty vo výške 5 % z výšky dlžnej splátky a ďalej 30 dní po termíne splatnosti je veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v článku 14. ods. 14.1. a 14.2. písm. a) tejto zmluvy úhradu zmluvnej pokuty vo výške 10 % z výšky dlžnej splátky.

Podľa článku 14., bod 14.3. v prípade akéhokoľvek porušenia tejto zmluvy špecifikovaného v článku 13 ods. 13.1 je veriteľ oprávnený požadovať nad rámec zmluvnej pokuty uvedenej v ods. 14.1. a 14.2. úhradu zmluvnej pokuty vo výške 50 % nominálnej výšky úveru.

Podľa článku 14. ods. 14.4. zmluvná pokuta podľa článku 14. ods. 14.1., 14.2. a 14.3. je splatná do 10 dní odo dňa vystavenia penalizačnej faktúry na úhradu zmluvnej pokuty, pokiaľ nebude na základe písomnej dohody zmluvných strán dohodnutá iná lehota na zaplatenie.

Pri porovnaní týchto ustanovení je zrejmé, že sankcie stanovené v článku 14. ods. 14.1. až 14.3. sa mohli kumulovať, a tak za jedno a to isté omeškanie dlžníka s úhradou splátky úveru veriteľ mohol požadovať jednak zmluvnú pokutu 0,2 % z výšky splátky za každý deň omeškania, potom ďalšiu zmluvnú pokutu vo výške 5 % z výšky dlžnej splátky po 15 dňoch omeškania, po 30 dňoch omeškania mohol požadovať ďalšiu zmluvnú pokutu vo výške 10 % z výšky dlžnej splátky a nakoniec, v prípade omeškania viac ako 35 dní mohol požadovať úhradu zmluvnej pokuty vo výške až 50 % z nominálnej výšky úveru.

Takúto kumuláciu sankcií za omeškanie dlžníka trvajúce viac ako 35 dní, ktoré môže byť navyše sankcionované vzhľadom na vyššie ustanovenia článku 13. zmluvných dojednaní aj možnosťou veriteľa odstúpiť od zmluvy a stanoviť predčasnú splatnosť úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, najmä ak takéto porušenie povinnosti splácať úver riadne a včas môže byť sankcionované ešte aj uplatnením zákonného úroku z omeškania.

Preto takéto vymedzenie zmluvných pokút, ktoré majú nielen zabezpečovací ale aj sankčný charakter, je podľa vedľajšieho účastníka potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplní svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Vyššie uvedené zmluvné podmienky vyhlásil za neprijateľné Okresný súd v Martine rozsudkom sp. zn. 10C 283/2010 z 12.12.2012.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti nemá podľa vedľajšieho účastníka žalobca právo na zaplatenie žiadaných sankcií a je oprávnený žiadať iba poskytnutý úver bez úrokov a ďalších poplatkov.

Nakoľko však žalobcom bola vyplatená len čiastka 867,32 eur a žalovaný zaplatil až sumu 882,30 eur, teda viac, ako v skutočnosti mal, je podľa vedľajšieho účastníka potrebné žalobu proti žalovanému zamietnuť.

Podľa § 4 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v platnom znení zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnenú podľa § 7 ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) v 1. až 5. bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa nákladov nesplácania úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa ods. 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že v rámci kontraktačného procesu nedošlo medzi žalobcom a žalovaným k dohode o výške ročnej percentuálnej miery nákladov za poskytnutý úver, keďže žalobca v právnom postavení veriteľa v akceptačnom prejave určil výšku ročnej percentuálnej miery nákladov inú, ako bola výška ročnej percentuálnej miery nákladov uvedená v návrhu žalovaného na uzavretie zmluvy označenom ako Žiadosť a akceptácia, či už v bode 6. predmetnej zmluvy alebo v liste z 15.07.2010. V prejednávanej právnej veci tak nedošlo medzi účastníkmi konania k dohode o podstatnej náležitosti zmluvy o revolvingovom úvere, a to vo výške ročnej percentuálnej miery nákladov tak, ako to predpokladá ust. § 4 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch (viď vyššie).

Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť.

Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Tak, ako bolo uvedené vyššie, tzv. prijatie návrhu žalovaného na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere urobené v rámci vyššie popísaného kontraktačného procesu, teda vyplnením bodu č. 6. Žiadosti o

poskytnutie revolvingového úveru a vyhotovením listu a odoslaním listu zo dňa 05.10.2010 obsahovalo zmenu v údají o výške ročnej percentuálnej miery nákladov.

Vzhľadom na uvedenú skutočnosť takýto písomný prejav, pokiaľ išlo o prejav v otázke výšky RPMN, je z pohľadu vyššie citovaných zákonných ustanovení nutné považovať za nový návrh v časti týkajúcej sa tejto zmeny.

Zo strany žalovaného vystupujúceho v právnom postavení spotrebiteľa však nebol v rámci kontrakčného procesu urobený žiaden ďalší písomný úkon, z ktorého by nepochybne vyplynulo, že žalovaný RPMN vo výške, ktorá bola určená v prejavoch žalobcu z 15.07.2010, aj akceptoval.

Keďže však Zmluva o spotrebiteľskom úvere je obligatórne písomná, je možné uzavrieť, že spotrebiteľská zmluva nebola v prejednávanej právnej veci platne uzavretá, pokiaľ ide o jej podstatnú náležitosť, a to údaj o výške RPMN, a preto je potrebné úver poskytnutý žalovanému považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Zo Zmluvy o revolvingovom úvere a z karty žalovaného ako klienta žalobcu nepochybne vyplýva, že žalobca v právnom postavení veriteľa poskytol žalovanému sumu 867,32 eur a žalovaný zaplatil sumu v celkovej výške 882,30 eur, teda viac ako v skutočnosti mal.

Na základe uvedených skutočností aplikujúc vyššie citované zákonné ustanovenia dospel súd k záveru, že žalobe nemožno za daných okolností vyhovieť, a preto bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti I. tohto rozsudku.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Keďže v priebehu konania žalovanému žiadne trovy nevznikli, bolo rozhodnuté, že sa mu právo na ich náhradu nepriznáva.

Podľa ust. § 10 ods. 2 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z., ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane plne úspešného žalovaného bolo priznané právo na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 118,52 eur podľa nasledujúceho vyúčtovania:

Hodnota jedného úkonu právnej služby je 51,45 eur; trovy konania za 2 úkony právnej služby:

1. prevzatie veci vrátane prvej porady 51,45 eur,
 2. vyjadrenie k žalobnému návrhu 51,45 eur,
- + režijný paušál á 7,81 eur 15,62 eur,

Spolu trovy konania 118,52 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).